

از : محمد مشیری

سکه شناسی ایران

سکه های اسماعیل دوم صفوی

شرح حال مختصر وی

شاه اسماعیل دوم فرزند شاه طهماسب اول است که از آغاز جوانی سخت شر و رو بی عاطفه و سر کش و تند خوی و خودخواه بود و بهمین علل پدرش او را همیشه از دربار دور می داشت و عاقبت نیز در قلعه (قهقهه) واقع در قرابة غ قفقاز بزندان افکنده . پس از مرگ پدر و کشته شدن برادر و رقیب خود (سلطان حیدر میرزا) به دستیسه و دستیاری خواهرش (پریخان خانم) در سن ۴۳ سالگی پس از نوزده سال و ششماده و بیست و یک روز زندان در ۲۷ جمادی الاولی سال ۹۸۴ به پادشاهی رسید و مدت یکسال و سه ماه و نوزده روز سلطنت کرد . سلطنت وی برای خود و خاندان صفوی و مردم ایران بسیار شوم و منحوس بود .

شاه اسماعیل دوم را در شب یکشنبه سیزدهم رمضان ۹۸۵ درخانه یکی از ندماشی جنب قصر سلطنتی در قزوین مسموم یافتد . محل قبر او معلوم نیست ، مخصوصاً چون او به مذهب تسنن اظهار علاقه‌مندی کرده ، شاید هم شیعیان پیر و صفویه که از این بایت از اوتمنفر بودند ، او را در محلی غیر معروف بخاک سپرده باشند . ماده تاریخ جلوس و مرگ او را یکی از شاعران چنین سروده است :

شیخنشاه زیر زمین ، شیخنشاه زیر زمین ، شد رقم

۹۸۵

نیز مختص کاشانی تاریخ جلوس اسماعیل دوم را در سی و دو بیت گفته که هر مصروعی تاریخ جلوس اوست (فارسنامه ناصری من ۱۱۳)

سکه های شاه اسماعیل دوم

چون مدت سلطنت وی بسیار کم و در حدود ۱۵ ماه بود سکه زیادی از او ضرب نشده و آنچه باقی مانده بسیار کم است و مخصوصاً سکه های طلای وی نایاب است و ما در زیر مشخصات آنها را ذکر می کنیم .

نام و القاب شاه اسماعیل دوم بر روی سکه ها

شاه اسماعیل دوم با اینکه پادشاهی بسیار سنگدل و خونخوار و بی رحم بود ، خود را از سلطانی داد گستر و مهر بان می پندشت و در عنوان فرمانی و احکام او (هوالعادل) می نوشته شد و در اشعار خوبیش (عادلی) تخلص می کرد و بر روی سکه ها نام و لقب خود را به شرح زیر ضرب کرده است :

– السلطان العادل ابوالمظفر شاه اسماعیل بن طهماسب شاه الصفوی خلدالله ملکه.

دارالضرب های اسماعیل دوم

شاه اسماعیل دوم در شهر های یزد و اصفهان و قزوین که به ترتیب دارالعباده و دارالسلطنه و دارالموحدین لقب داشتند سکه زده است و کلمه یزد را بر روی سکه های سلاطین قبلی سورشارژ زده است (سورشارژ یعنی ضرب مجدد)

شعارهای دینی بر روی سکه های اسماعیل دوم

شاه اسماعیل دوم باطنآ متمایل به مذهب تسنن بود وی خواست که دوباره آن مذهب را در ایران ترویج دهد، لذا دستور داد تا تمام اشعار و شعارها و عباراتی که در مدح حضرت امیر المؤمنین علی علیہ السلام و ائمه اطهار بر روی سکهها بود محو کردن و قبیح تر از همه سفیهانه امرداد تا بسیاری از کتبه های منظوم مساجد قزوین را که به خط استادان ذیر دست فن بود ستر دند و مقداری از این نوع آثار زیبای را از میان برداشت و مقرر داشت از روی مسکوکات نقش (علی ولی الله) و نام ائمه را بردارند و بچای آن بیت زیر را بنگارند:

ز مشرق تا بمغرب گر امام است علی و آل او ما را تمام است

در این باره اسکنند بیک منشی تر کمان چنین می نویسد :

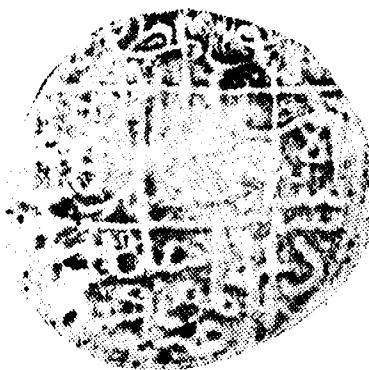
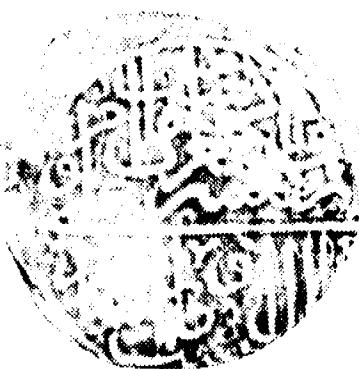
«... و چون تا غایت زر بنام خود نزد بود و به زر کهنه داد و ستد می شد ، ضرایان در تجدید زر و منافع ضرایخانه مبالغه می کردند میرزادرسکه (لا اله الا الله) و (محمد رسول الله) و (علی ولی الله) که بر یک طرف نقش می شود تأمل داشت و می گفت درم و دینار در سودا و معاملات بdest یهود و ارامنه و مجوس و هندوسایر کفار درمی آید و عوام در حالت جنابت مس (اسم الله) که بمقتضای کلام قدسی انجام (لایمسه الامطهرون) منهی و مذموم است می نمایند ، متعدد خاطر بود که در عوض آن چه عبارت نقش نماید که در نظر خالق نباشد نباید ، روزی در میان مردم گفت که چون یاران ما را بد نام کردند در این قضیه نیز خواهند گفت که عرض از بر طرف کردن این عبارت آن بود که لفظ (علیاً ولی الله) در سکه نباشد ، بعد از تأمل بسیار در آخر قرار یافت که در یک طرف سکه این بیت را نقش نمایند :

ز مشرق تا بمغرب گر امام است علی و آل او ما را تمام است

و در یک طرف دیگر اسم او و محل دارالضرب نقش گردد ، در ساعتی که مختار او بود سکه کنده و جوهر در این بدنی سکه آرایش یافت (من ۲۱۷ جلد اول عالم آرای عباسی) . ما در اینجا یک عکس از سکه مزبور که از نقره است و از مجموعه نفیس آقای سید مهدی سیدی عکس برداشته ایم می آوریم .

برخی عقیده دارند روی و پشت سکه به عکس است یعنی نام شاه در پشت سکه و بیت بر روی سکه است .

باید دانست که این بیت را شاه اسماعیل اول در شصت و نه سال قبل از شاه اسماعیل دوم بسال ۹۱۵ در نامه ای که به (شاه بخت محمد ازبک) معروف به (شیبک خان) نوشته آورده است (مشات فریدون بیک چاپ استانبول ص ۳۸۵) به نقل از کتاب (زندگانی شاه

روی سکه : نام القاب شاه اسماعیل بن طهماسب و ضرب دارالموحدین قزوین

عباس ، تأثیف استاد نصرالله فلسفی ، جلد اول ص ۱۵۴)
و نیز باید بدانیم که این بیت قبل از شاه اسماعیل اول در سال ۸۹۱ با خط ثلث بسیار
جالبی بدستور (امیر علیشیر نوائی) و زیر بایستقیر در مقبره شیخ عطار نقوش نوشته است .
مرحوم محمد حسن خان اعتمادالسلطنه در توصیف مقبره شیخ عطار که نزدیک قسمت غربی
امامزاده محروم قزوین را واقع است شرح مبسوطی می نویسد که قسمت آخر آن چنان است :

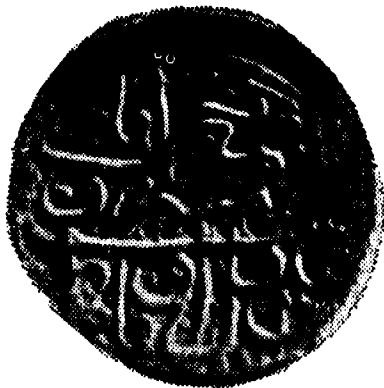
« ... در پشت سنگ مجاذی سطح صورت قبر این شعر نوشته و حجاری شده است :
ذ مشرق تا به مغرب گر امام است علی و آل او ما را تمام است
در زیر آن بعد هندسی رسم شده است هشت‌ضلع و نود و یک ، تمام خطوط ثلث است ... ،
(مراجعت شود به صفحه ۱۰۵ ، جلد سوم کتاب مطلع‌الشمس)
ما در زیر صورت ۲ سکه دیگر از شاه اسماعیل را از کتاب مرحوم رایینو در اینجا

می‌آوریم :

این سکه نیز ضرب دارالموحدین قزوین و در کتاب رایینو بشماره ۱۳۴ آمده است

پرتاب جامع علوم انسانی

سکه بالا بشماره ۱۳۳ در آلبوم کتاب رایینو آمده و بطوری که خوب خوانده می شود
ضرب (قومن) است

به شرحی که در اول مقاله ذکر شد بمناسبت کم بودن مدت سلطنت اسماعیل دوم سکه
وی بسیار کم و نایاب است مخصوصاً سکه های طلای او : و من شخصاً تاکنون موفق به دیدن
طلای آن نشده ام . جا دارد علاقه مندان محترم و خواهند گان عزیز اگر جائی سراغ دارند
بوسیله دفتر مجله لطفاً با نویسنده مکاتبه فرمایند .

مهرها و طغرا ای شاه اسماعیل دوم

در جلد هشتم تاریخ روضة الصفا می نویسد :

- سجع مهراین بود : مهردیوان اشرف اعلی . (ص ۱۶۲)

- طغرا : (امردیوان اشرف اعلی) بوده .

- در عنوان فرمانها و احکام وی (هوالعادل) می نوشتهند .

(طغرا) - اعضاء رقم پادشاهی و سمه پادشاهی که بر سر فرمان نویسند و خطی منحنی که
بر سر فرمان کشند و نیز خطی پیچیده که حروف آن درهم بوده و لقب و اسم پادشاه را در
آن نویسند . فرهنگ ناظم الاطباء ج ۳ ص ۲۴۷) ولی در صفحه ۲۶۹ جلد یکم فهرست
نسخه های خطی نشریه دانشگاه می نویسد سجع مهر شاه اسماعیل اول این بوده :
(بنده شاه ولایت اسماعیل)

در کتاب فرامین (ماقنادران) فرمانی از اسماعیل دوم درج گردیده که در آن (مهر
دیوان اشرف اعلی) نقش بسته ولی مناسفانه بسیار بد چاپ شده است و نتوانستیم عکسی از
آن را در اینجا بیاوریم . آنچه که در حوصله این مقاله بود مختصرآ نوشته شد امیداست
موردن توجه علاقه مندان قرار گیرد .